

грамадства

Бацькі прэзыдэнтаў: як выхаваць лідэра нацыі?

(COURTESY PHOTO)

Аляксандар і Коля Лукашэнкі

Аляксандар Лукашэнка не перастае зъдзіўляць грамадзкасць, усё часцей зъяўляючыся на публіцы са сваім 5-гадовым пазашлюбным сынам Мікалаем. У кастрычніку Лукашэнкі назіралі за вайсковымі вучэньнямі "Восень-2008", прычым малодшы знаходзіўся пры Галоўнакамандуючым на ўсіх фазах вялікіх манёўраў. Псыхолягі мяркуюць, што такім чынам Аляксандар Лукашэнка кампэнсуе свайму меркаваному спадкаемцу недахоп бацькоўскай увагі, які зазнаў сам — будучы прэзыдэнт вырас бяз бацькі, жыў у нястачы і ня мог дазволіць сабе нават таго элемэнтарнага, што мелі вясковыя аднагодкі. Наколькі адчувальны бацькоўскі код, закладзены ў першых асобай розных дзяржаваў? Ці залежаць цяперашнія паводзіны сусветных лідэраў ад багажу, на бытага ў сям'і?

Паводзіны **Аляксандра Лукашэнкі** цалкам укладаюцца ў схему манархічных дынастыяў. Карабі ды цары часта зъяўляліся на публіцы ў суправаджэнні непаўнагодных нашчадкаў трону, каб падданыя прызвышчайліся да будучага

манаршага спадкаемца.

Актыўны піяр малодшага **Мікалая**, мяркуюць адмыслоўцы, з той жа опэры — беларусаў прывучаюць да думкі, што Лукашэнкі ў гэтай краіне ўспр'ёз і надоўга. Адкуль манаршыя прэтэнзіі ў чалавека, які рос у сціплых умовах? На якім жыцьцёвым этапе прымеру ў на сябе імпэраторскія шаты ўраджэнец невялічкай вёсачкі Александрыя?

У біяграфічных звестках пра кірауніка краіны дзіцячыя гады абмінаюцца ўвагай. Узгадваецца маці **Кацярына Трафімаўна**, якая ўсё жыцьцё рабіла на цяжкой фізычнай працы. Бацька — "белая пляма". Наяўнасць імя па бацьку нарадзіла ў дасьледчыкаў процыму варыянтаў паходжання Аляксандра Рыгоравіча, аднак ніводзін не атрымаў афіцыйнага пацьвярджэння.

Музэйны супрацоўнік **Мікола Жыгоцкі** дніамі прэзэнтаваў сыгнальны асобнік ужо другой сваёй біяграфічнай кнігі, прысьвечанай Аляксандру Лукашэнку. Тут адзначаны ўсе галоўныя вехі жыцьця прэзыдэнта, асобны разьдзел прысьвечаны маці кірауніка Беларусі. А вось звестак пра бацьку таксама няма. Які ген-нафонд атрымаў у спадчыну першы беларускі прэзыдэнт — па-ранейшаму можна толькі гадаць.

Шчыра кажучы, не хачу асабліва ў гэта ўлазіць, хоць у рукапісным варыянце было пра бацьку. Але ў выдавецтве вырашылі апусьціць гэты момант, у кнізе няма ўзгадак. Я

гэта наўмысна апусьціў, таму што на ўзроўні чутак мусіруюцца розныя варыянты — то мясцовы, то яшчэ адкуль.

А шмат хто лічыць, што зусім не беларусам ён быў, казалі, што габрэй ці цыган. Дык вось, я даўно адкрыў, што гэта цыган быў. Ну, ня чисты цыган, адкульсьці, а беларускі. Але ж такога ў друк не дасі, вы ж самі ведаеце".

(RFE/RL)

Мікола Жыгоцкі

Дарэчы, няма бацькі і ў новага прэзыдэнта Расеі **Дзмітрыя Мядзведзея**. У 2004 годзе **Anatol Miedziedz** памёр пасля інфаркту. Да таго выкладаў у Санкт-Пецярбурскім тэхналагічным універсітэце. Менавіта там ён коліс пазнаёміўся з выпускніцай Варонескага ўніверситету, якая прыехала паступаць у асьпірантуру і стала маці будучага прэзыдэнта. Цяпер яна жыве ў Маскве, побач з сынам. Мядзведзеў у адным з інтэрвю ўзгадваў, што бацькі ніколі не перашкаджалі яму фармавацца свабоднай асобай, з-за чаго ён, як і большыня піцерскіх, хоць і жыў у Савецкім Саюзе, але нутром быў "цалкам празходні".

Радыё «Свабода»

личное дело

ОГЛАСИТЕ ВЕСЬ СПИСОК, ПОЖАЛУЙСТА

О новых руководителях Палаты представителей сообщили практически все СМИ, в том числе и «Паходня». Но как часто это бывает, первоочередное внимание было отведено ключевым фигурам белорусского парламентаризма. Это и понятно, ведь Батура и Андрейченко не рядовые назначены, а плоть от плоти управленческой элиты страны. Вместе с тем, на наш взгляд, неправомерно забывать и про тех, кто стоит буквально в шаге за ними. Некоторые такие личности второго плана заслуживают отдельного упоминания и хотя бы краткой характеристики их деятельности. В данном случае речь идёт о вице-спикере нижней палаты парламента Валерии Иванове. Для интереса к нему есть все основания, что мы и докажем нашим читателям.

За кандидатуру Валерия Иванова на должность заместителя председателя Палаты представителей проголосовали 105 депутатов из 109. Чем вызвана почти единодушная поддержка парламентариев? Некоторые СМИ ужезвучили версию, что таким образом продолжается укрепление «Шкловского клана» во власти. Как известно, новоизбранный вице-спикер возглавлял до этого Шкловский райисполком. Версия интересная, но её нельзя назвать убедительной. Валерий Иванов работал в нескольких районах Могилевщины, а родом вообще из Климовичского района. Так что говорить о знакомом землячестве не стоит.

Депутаты, агитировавшие за его кандидатуру, подчеркивали, что для назначения у Ва-

лерия Николаевича есть «все человеческие качества». Может быть, секрет успеха в этом? К тому же он избран в парламент от района, который является «одним из лучших в стране». Следовательно, имеется опыт решения социально-экономических проблем, которых в Беларуси хватает и меньше не становится. В общем, оказать такому человеку доверие и товарищескую поддержку — это всё равно, что проголосовать за благо народа. В том же духе вещал и сам господин Иванов: «Наши граждане могут быть уверены, что депутаты приложат максимум усилий для того, чтобы каждый наш гражданин жил в благополучии».

Вот как раз здесь хотелось бы услышать немного конкретики. Или пусть озвучат полностью список «наших граждан» или объяснят, что это за «максимум усилий» собираются предпринять народные избранники. Мы не придираемся, просто хотим напомнить, что в Шкловском районе тоже живут наши граждане, но не всегда «в благополучии». Вот для подтверждения несколько цитат из недавнего времени, когда Валерий Николаевич ещё работал там председателем райисполкома. Каких-то три года назад «Советская Белоруссия» следующим образом охарактеризовала житьё-бытьё местных жителей: «Президент поручил Комитету государственного контроля провести всестороннюю проверку Шкловского района, акцентируя внимание на выполнении здесь социальных стандартов... Итоги проверки оказались, мягко го-

воря, неоднозначные... «Вскрытые недостатки просто удручают», — подытожил работу контролеров Президент. Проблемы проявились существенные. Если говорить об экономике, то здесь слишком высока кредиторская задолженность предприятий. Поиск рецептов оздоровления убыточных хозяйств ограничился их механическим объединением, что само по себе не может дать эффекта. Частные предприятия при этом намеренно занижают прибыль с целью уменьшить налоги. А государственные руководители занялись приписками. Этим грешили 6 хозяйств из 7 проверенных, что не может не наталкивать на мысль о массовом характере явления... Но больше всего Президента волнует состояние дел в тех сферах, в которых работают непосредственно с людьми. Катастрофически много

Валерий Иванов
(Працяг на ст. 3)

ОГЛАСИТЕ ВЕСЬ СПИСОК, ПОЖАЛУЙСТА

(*Працяг. Пач. на ст. 2*)

недостатков в работе торговли и системы бытового обслуживания. Ассортимент товаров в магазинах потребкооперации так же скучен, как и представления персонала о культуре обслуживания. В 18 магазинах Шкловского района зачастую нет муки, круп, мясных и рыбных продуктов, ниток, лампочек, моющих средств... В точках общепита жуткая антисанитария... Но самые вопиющие нарушения — в медицинском обслуживании населения... Люди из деревень вынуждены ехать ни свет ни заря в райцентр и там чуть ли не по полдня ждать своей очереди к доктору. Очереди у врачебных кабинетов — привычное, к сожалению, явление».

Впечатляет, не правда ли? А ведь мы процитировали только малую часть из объёмной программной статьи «СБ». Но даже этого хватает для появления вполне обоснованных сомнений в щедро обещанном Валерием Николаевичем благополучии. К такому недоверчивому отношению людей приучили сами депутаты, прилагающие «максимум усилий» для отмены льгот, введения непосильных штрафов и принятия законов, далёких от реальной жизни.

ДОСЬЕ «Паходні»:

ИВАНОВ ВАЛЕРИЙ НИКОЛАЕВИЧ — Родился 27 июля 1955 г. в дер. Попехинка Климовичского района. В 1972 г. поступил в Климовичский техникум, откуда был призван в армию. В 1983 г. окончил Белорусскую сельскохозяйственную академию по специ-

Пётр Мигурский и Григорий Костусев

альности «Зоотехния», в 1992 — БГУ по специальности «Политология», в 2006 — Академию управления по специальности «Управление предприятиями АПК».

Трудовую деятельность начал в 1977 г. в Круглянском районе. Работал зоотехником, председателем колхоза, в 1987 — 1997 гг. — на руководящих должностях в Круглянском райисполкоме. С 1997 по 2002 — председатель знаменитого колхоза «Рассвет» в Кировском районе, где сменил арестованного В. Старовойтова. С 2002 по 2004 — председатель Кировского райисполкома. С марта 2004 по октябрь 2008 — председатель Шкловского райисполкома. С октября 2008 — депутат парламента, заместитель председателя Палаты представителей.

О выборах в Шкловском районе рассказывает Пётр Мигурский, политик, преподава-

тель Университета продовольствия, кандидат наук: «Как член окружной комиссии по Шкловскому избирательному округу №90 после окончания голосования и подсчета голосов в участковых комиссиях я принимал документы от председателей комиссий: печать, списки избирателей и бюллетени. Рядом сидела секретарь комиссии и принимала итоговые протоколы. И вдруг вижу: член одной комиссии передает ей 4 протокола, хотя их должно быть максимум два. Если честно, я не думал, что в моем присутствии будут допускаться такие явные нарушения, однако... Заходит представитель комиссии по участку деревни Александрия — родины президента — и подает два протокола, но один пустой, а второй заполнен простым карандашом. Причем оба документы уже подписаны всеми

(*Заканчэнне на ст. 4*)

ОГЛАСИТЕ ВЕСЬ СПИСОК, ПОЖАЛУЙСТА

(Заканч. Пач. на ст. 2-3)

членами участковых избирательных комиссий. Эти протоколы мне удалось изъять, и я предупредил секретаря окружной комиссии Зою Борисовну Белясову, что, если подобное повторится, я буду вынужден выйти из состава окружной комиссии. Не успел я это сказать, как подают протокол комиссии №10 из деревни Бушляки, а там протоколы вообще без данных, просто пустые. И тоже подписаны всеми членами комиссии. Тут я и понял, что это система: в окружную комиссию из участковых комиссий поступают пустые протоколы.

Я тут же написал заявление о выходе из окружной комиссии, забрал эти протоколы в качестве доказательств и сообщил, что отказываюсь подписывать протокол окружной комиссии... Я сфотографировал эти протоколы, в Могилеве мы провели пресс-конференцию, на которой присутствовали представители миссии ОБСЕ. Написал заявление в республиканскую и областную прокуратуру, в Центральную избирательную комиссию. В тот же день я позвонил лично секретарю ЦИК Николаю Лозовику и уведомил его о произошедшем. Но это не помешало в 23.00 ЦИКу объявить на всю страну, что председатель Шкловского райисполкома Валерий Иванов избран депутатом от Шкловского избирательного округа.

Как после таких фактов можно говорить о том, что выборы в Беларусь прошли демократично, свободно и открыто?!

ТИМУР НЕЗВАНОВ

В 2006 году Лукашенко обманул избирателей

Очевидно, что во время президентской кампании 2006 года Александр Лукашенко обманывал избирателей. В документе под названием «Сведения о доходах кандидата в президенты Республики Беларусь Александра Лукашенко» супругой белорусского правителя по-прежнему значится Галина Родионовна Лукашенко. Сына Николая, которому в 2006 году было уже 2 года, в декларации нет. В 2006 году белорусский правитель утаил от избирателей свое истинное семейное положение: и то, что не живет с официально известной супругой, и то, что имеет детей от неких женщин, «работающих врачами».

www.charter97.org

ЗАЯВА

канферэнцыі Дэмакратычных сілаў Магілёўскай вобласці ў падтрымку змаганьня індывідуальных прадпрымальнікаў за свае права

Мы, удзельнікі канфэрэнцыі Дэмакратычных сілаў Магілёўшчыны, заяўляем аб сваёй рашучай падтрымцы прадпрымальніцкага руху ў нашай краіне і ягонага змаганьня за свае права.

Мы выступаем супраць тых рашэнняў ураду Беларусі, якія ўвесь час пагаршаюць стан прадпрымальніцтва і практична вядуць да ліквідацыі ў Беларусі гэтага, самага распаўсюджанага ў цывілізаваным сьвеце, сацыяльнага слоя ініцыятыўных і самастойных людзей, здольных утрымліваць саміх сябе і даваць працу іншым. Наступ на прадпрымальніцтва цяпер, у сэтуацыі сусветнага сацыяльна-эканамічнага кryзісу, які ўсё бліжэй і выразней набліжаецца да Беларусі, яшчэ больш пагоршыць узровень жыцця людзей і выштурхне ў чэрті беспрацоўных і за межы краіны новыя тысячы людзей.

Мы заклікаем урад і рэгіянальныя адміністрацыі на тэрмін, як мінімум, да сканчэння перыяду кryзісу, ўвесьці мараторый на любыя рашэнні і заходы, якія могуць пагаршаць стан прадпрымальніцтва ў краіне. Цяпер недапушчальны ніякія рашэнні, якія маюць на мэце зьмену існующых на практицы ўмоваў працы, справаздачнасці і контролю за дзеянасцю прадпрымальніцкіх структураў і іх самастойных адзінак.

Мы заяўляем аб сваёй салідарнасці з лозунгамі і патрабаваньнямі прадпрымальнікаў, пад якімі яны запланавалі распачаць 10 снежня 2008 года агульнацыянальны прадпрымальніцкі страйк. Мы падтрымліваем рашучасць прадпрымальнікаў выйсьці 15 снежня 2008 года на агульнацыянальны Марш прадпрымальніцкага пратэсту.

Заява прынятая на Магілёўскай рэгіянальной канферэнцыі дэмакратычных сілаў 16 лістапада 2008г.

эканоміка

«Капітал» Маркса стає бестселлером

Кризис, який переживається сьогодні світова економіка, сприяє росту продаж «Капіталу» - головного труда засновника марксистської економіки Карла Маркса, повідомляє агентство Associated Press.

Берлінське видавництво *Karl-Dietz Verlag*, яке випускає політичну літературу, з початку 2008 року поставило в магазини 1,5 тисячі екземплярів «Капіталу». При цьому за один лише жовтень було реалізовано 200 книг - в минулі роки столькі продавалось за рік.

«В 2005 році було продано 500 екземплярів, в 2006-му - 800, в 2007-му - 1300 штук, а за дев'ять місяців 2008 року - уже півтори тисячі. Абсолютні цифри не впідбиті, але прогрес на лиці», - відзначає директор видавництва **Йорн Шютрумпф**.

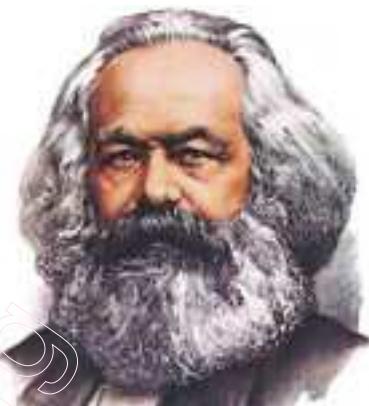
Директор видавництва счиває, що популярність «Капіталу» пов'язана з поточним фінансовим кризисом, із-за якого багато країн світу вийшли на грани рецесії. По словам Шютрумпфа, книгу покупают в основному образовані

представители молодого покоління, які сомніваються в правильності вибраного їх батьками політико-економічного курса і пользі рішень, прийнятих владою в відповідь на світовий фінансовий кризис. «Це молоде покоління учених, які ставлять складні питання і шукати відповіді на них у Маркса», - говорить Шютрумпф.

О рості популярності економічної теорії Маркса говорят і дані опитування. Для студентів Берліна і Бонна Маркс - найважливіший німець усіх часів і народів. В рейтингу «впливу на сучасність», який проводиться щорічно, він уверенно обходить політика **Аденауера** і церковного реформатора **Мартіна Лютера**.

Як повідомляє «Весті.Ru», німецькі політики також вже серйозно обговорюють ідеї Маркса. **Оскар Лафонтен**, председатель Левої партії Німеччини, вже пообіцяв включити марксистську теорію в партійну програму.

Левацькі настрої процветають навіть в США. Нові американські приверженці

идеології Маркса також убеждені в пораженні теорії свободного ринку і требають від Вашингтона спешної націоналізації всіх великих фінансових компаній по моделі Великої депресії 30-х років. Відомому економісту, лауреату Нобелівської премії нинішнього року **Полу Кругману** дуже пришлось обяснювати в своїй багатосторонній речі, що «план Білого дому по викупу акцій у дев'яти великих банків ще не соціалізм, а лише проявлення регулювання та надзору держави».

Александр КУТИЦКИЙ

Магілёўская абласная кааліцыя дала негатыўную ацэнку кірауніцтву АДС

У Магілёве адбыўся спрэвадзачна-выбарчы сход абласной кааліцыі Аб'яднаных демакратичных сілаў. На ім былі прынятыя дзве рэзолюцыі, у адной з якіх дадзеная ацэнка працы кірауніцтва АДС.

Як распавёў «Паходні» кіраунік абласной арганізацыі Партыі БНФ **Рыгор Кастусёў**, большасць делегатаў палітычнай працы кірауніцтва АДС краіны нездавальняючай:

«Мы дали ацэнку кірауніцтву АДС. Далі ацэнку працы кірауніцтва - сустарышынъ. І большасць делегатаў праголосавалі за нездавальняющую ацэнку працы, з патрабаваннем іх східу ў адстаўку».

Найперш гэта звязана з кепскай падрыхтоўкай да парламенцкіх выбараў, кажа Рыгор Кастусёў.

Таксама на сходзе была адзначана добная супольная праца сябраў магілёўской ка-

аліцыі падчас выбараў і прынятый план працы на наступныя два гады. Адзін з пунктаў - гэта агульная праца на аднаго кандыдата на прэзідэнцкіх выбарах.

Уласная інфармацыя

Анекдот дня

Хуже мужа, які не прыходит вовремя домой, толькі муж, які прыходит не вовремя.

Гэты матэрыял пра нашы родныя Бялынічы днём з'явіўся на інтэрнэт-сайце беларускага радыё «Свабода». Думаем, што ён будзе цікавым для нашых чытачоў.

«У Бялынічах размаўляць па-беларуску — гэта вельмі цяжка»

Райцэнтар Бялынічы знаходзіцца ля трасы Магілёў-Менск. Здаецца, зъехаць адсюль у вялікі съвет — не праблема.

Тут ёсьць вялікі аўтавакзал. Можна выйсці на дарогу і прагаласаваць. Але для моладзевага актыўіста, прадпрымальніка Алега Мяцеліца падчас электаральных кампаній горад закрываецца ў прымым сэнсе слова. Гэты малады чалавек, расклейшчык улётак, арганізатар незалежных назіраньняў і сталы ўдзельнік палітычных акцыяў у сталіцы становіцца галоўнай мішэнню для мясцовых праваахоўных органаў. Часам даводзіцца пакідаць горад пад покрывам ночы, сыходзячы прасёлковымі дарогамі і азіраючыся па баках. Як у кіно пра немцаў. А пачалася гэтая гульня ўвесну 2006-га.

Карэспандэнт: «Колькі супрацоўнікаў міліцыі працуе ўдзень і ўначы, каб на выпусьціць аднаго чалавека за межы гораду»:

Алег: «Пяць сутак трывалыя, усе афіцэры, на машине, яны мняліся. Па два, па трох чалавекі было заўсёды. Ноч стаялі, у дзень мняліся. Коля Халезін казаў: «Алег, калі б кожны на сябе адцягнуў столькі міліцыянтаў, іх тут было б меней. Ад тых людзей, ад якіх не чакаў... заўважыў, што яны працуюць. Даносічы, сочачы пад пад'ездам, на выездах. «Ён рухаецца туды». «Ён выехаў у бок Менску»...

Стоячы на цэнтральным пляцы Бялынічаў, агромністым, пустынным і забудаваным аднатаўпінмі дамамі хрушчоўскай эпохі, цяжка ўяўіць,

Алег Мяцеліца

што яшчэ зусім нядаўна правінцыйныя Бялынічы выглядалі, як італьянская правінцыя. Да статкова зірунць на карціны Напалеона Орды, каб зразумець, якім маглі быць Бялынічы. Калі б касьцёл Маці Божай Шкаплернай і кляштар кармелітаў босых, пабудаваны на пачатку 17 стагодзьдзя, дажылі да сёньняшняга дня, мы б мелі адзін з найцікавейшых барокавых ансамбляў. А так адзінам аздабленнем пляцу служыць сучасная царква ў «ісконна-рускім» стылі. Мы стаім на пляцы з краязнаўцам Міхailам Карпечанкам.

Карэспандэнт: «А вось гэтая царква?»

Міхайл: «Яна пабудаваная ў 2001 годзе».

Карэспандэнт: «На яе месцы таксама быў храм...»

«Не. Храм быў правей. Храм быў бачны за сорак кіляметраў ад Бялынічаў. Ішлі паломнікі з Захаду, зь Менску, з Усходу. І за сорак кіляметраў быў відзён храм. Здаецца, 38 мэтраў у вышыні. Гэты не ўзвышаецца, ён не дамінанта. А касьцёл — ён дамінантай быў».

Цяжка не пагадзіцца са спадром Міхайлам, які лічыць, што краязнаўства — такі ж важны складнік нацыянальнай съя-

домасці, як мова. Але замінае гэтamu складніку страх.

Міхайл: «Кожны чалавек у сваёй души краязнаўца. Ён цікавіцца, хто быў яго дзед, хто быў яго прадзед. Чым яго род знакаміты, славуты. Таталітарныя рэжымы найперш распраўляюцца з краязнаўцамі. Мы памятаем, у дваццатыя гады шырокі розгалас набыло Беларуское краязнаўчае таварыства. У Бялынічах у 1926 годзе дзівэ сэкцыі было. Пасля наступілі трыццатыя гады. І, зразумела, першыя ўдары панесьлі сябры краязнаўчага таварыства. Некаторыя праста бяцца. «Былі ў майі родзе рэпрэсаваныя. Былі ў майі родзе паўстанцы». І сёньня гэта выносіць. Хто яго ведае, чым гэта абернецца».

Міхась Карпечанка

Зрэшты, адзін будынак на пляцы вылучаецца сваёю необычнай формай. Ружовы, з псеўдагатычным франтонам з вежачкамі. Гэта музэй жывапісца Вітольда Бялыніцкага-Бірулі. Толькі дзеля ягоных пэйзажаў у Бялынічах пабываў варта. Маладзенская супрацоўніца музэю ласкава перайшла на беларускую мову.

Карэспандэнт: «Будынак даволі незвычайні».

(Працяг на ст. 7)

«У Бялынічах размаўляць па-беларуску — гэта вельмі цяжка»

(*Працяг. Пач. на ст. 6*)

Супрацоўніца: “Тут і склад быў, і кінатэатар быў. А потым, у 1996 годзе, калі сьвяткавалі 125-годзідзе з дня нараджэння Бялыніцкага-Бірулі, было прынята рашэнне, каб адрестаўраваць гэты будынак”.

Карэспандэнт: “Акрамя чысцата музэйных функцый, у гэтых съценах яшчэ нешта адбываецца?”

Супрацоўніца: “Канечне. Музэйныя заняткі, лекцыі, вечарыны, сустрэчы са знакамітымі людзьмі”.

Карэспандэнт: “А што за людзі знакамітыя?”

Супрацоўніца: “На жаль, гэта чалавека ўжо няма. Але ён быў Ермаловіч, тэатральны дзеяч. Пісьменнікі прыдруцкага краю.

Валянцін Ермаловіч, рэжысэр, які шмат гадоў аддаў не аднаму народнаму тэатру, у інтэрнэт-шукалках фігуруе як родны брат гісторыка Міколы Ермаловіча. Хоць, на маю думку, для беларушчыны гэтыя людзі роўнавялікія. Прынамсі для Бялынічаў постаць Валянціна Ермаловіча культаўная. Не было б Ермаловіча, не было б у Бялынічах беларускага тэатру юнага гледача. Дзе маладыя бялынічане знаёміліся з жывой культурай. Сённяшні кіраунік тэатру Зыміцер Кітаёў не бяз гонару лічыць сябе прадаўжалінкамі справы Ермаловіча.

Зыміцер: “Ён жа і зрабіў нам упłyў на беларускую літаратуру. Ён нас і вывеў на гэтую плынь. “Усё добра, але сваё заўсёды лепей”. І мы да гэтай пары гэтага прытрымліваёмся. А ставілі ўсё, што толькі можна. І Макаёнка, і “Паўлінку”. Заслу́га была Валянціна Ермаловіча, які прывёў сапраўдную

(BFE/BL)

Зыміцер Кітаёў

традыцыю”.

А якія водгукі даводзіца чуць рэжысёру паслья спектаклю?

Зыміцер: “Мала таго, што без антракту, дык яшчэ па-беларуску. Чэраз слова нічога не панятана. І чаму яны дзяцей учаць?” Наступны выходзіць. “Ну ладна. Па-беларускі, эта харашо. Но чо так доўга?” Трэці выходзіць. “Ой, лучшэ бы я зъ дзяўчонкамі піва папіў”.

Карэспандэнт: “Ня крыўдна чуць такія?...”

Зыміцер: “Ведаецце, я вам адно скажу. Як бы там ні было, але тое, што яны праўлі да канца, тое, што ім хоць нешта спадабалася, — гэта ўжо вельмі добра. Гэта ўжо адзначае, што зявілася ў людзей цікавасць да тэатру. Значыць, нешта ў душы варушицца...”

Спадар Кітаёў асьцярожна не ўзгадаў адзін спектакль. Паводле п'есы Міхаіла Карпенчанкі “Канвеер”. Прысьвеченны сталінскім катам. Пастаўлены Ермаловічам у сярэдзіне 90-х гадоў. І які чамусыці доўга не пражыў на аматарскай сцэне.

Міхаіл: “Яго паказвалі, гэты спектакль, разоў пятнаццаць. У Менск вазілі, па вёсках вазілі”.

Карэспандэнт: “Мне здаецца, што гэтую тэму ізноў намагаюцца замаўчаць, абысьці.

Тэму сталінскіх рэпрэсіяў. Прайшло гадоў восемдзесят...”

Міхаіл: “Зыміцер, каму хочацца выносіць, абмяркоўваць тое, што ён натварыў? Мы перажывам эпоху дзяцей, унукаў, праўнukaў старшынёў камбедаў. Гэта мэнтальная сытуацыя. Мне згадваецца такі прыклад. Княгіня Язэрская выбрала шэсьць юнакоў, за свой кошт навучыла грамаце і адправіла ў Піцер. Па адкулаку. Яны далучыліся да рэвалюцыйнага руху. І ў сямнаццатым годзе яны вярнуліся і пачалі ўсталёўваць савецкую ўладу. Яны расьсеклі гэтую княгіню на часткі, і ў начоўках яна ляжала. Гэта ўсё да пытання камбедаўцаў”.

А зараз вернемся да Алега Мяцеліцы, які на сваёй скурываведаўся, які ён — лёс героя-падпольшчыка.

Карэспандэнт: “А ў чым сэнс гэтай гульні “Зарніца”? Погляды чалавека вядомыя, пазыцыяя вядомая. У чым сэнс сачыць, куды Алег паехаў, у які пад’езд ён зайшоў і ў якой краме ён набывае хлеб?”

Алег: ““Зарніца” — гэта тое слова, якое я выкарыстоўваю. Вельмі цікава і ад цябе, Зыміцер, гэта чуць. Я думаю, што ўсё ж яна дзейнічае на людзей. Паказаць людзям, што яны ўсё кантролююць татальна. Што яны ўсё могуць. І што б вы ні рабілі, ваш крок вядомы. І ўсё, што захочам, мы зробім. Магчыма, каб у людзей выбіць нейкую глебу з пад ног, упэўненасць, што нешта можна зъмяніць”.

Алег: “Вось як так сталася, што я стаў на гэты шлях? У 2004 годзе працуя я ў Доме быту, у краме там у сябе. І дзяўчына, якая скончыла

(Заканчэнне на ст. 8)

«У Бялынічах размаўляць па-беларуску — гэта вельмі цяжка»

(Заканч. Пач. на ст. 6-7)

школу, прыйшла і са мной па-беларуску размаўляла. Я падумаў, нічога ў іх не атрымаецца. Гэтая зямля, нягледзячы ні на што, нараджае і нараджае людзей зьнянацу. А ў Бялынічах наважыцца размаўляць па-беларуску, мець сваю пазыцыю, гэта вельмі цяжка. Асабліва маладому чалавеку. Трэба мець нейкую мужнасьць у пэўным сэнсе. І такіх прыкладаў шмат. Нягледзячы ні на што. Яны нараджаюцца і нараджаюцца, такія людзі. Гэтая зямля родзіць такіх людзей".

Зыміцер Бартосік, Радыё «Свабода»

Аб'язва

Новыя нумары газеты "Паходня" заўсёды можна атрымаць у крамах "Дабрабыт" і "Рубон" (Дом быта, 1 паверх)

ЧТО МЕШАЕТ ПЛОХОМУ ТАНЦОРУ?

Социологический центр «Зеркало-Инфо» решил выяснить, что мешает экономическому подъему в Беларуси. Он провел социологическое исследование, задав жителям страны вопрос «Что, на Ваш взгляд, является сейчас главным препятствием на пути экономического подъема в Беларуси?».

(Возможно несколько ответов)

Вот каким образом распределились ответы.

Самым популярным ответом стал «Коррупция, разбазаривание государственных денег и имущества» - именно такую причину назвали 682 человека, или 45,9% от опрошенных. 525 человек, или 35,3%, считают виновным «Сопротивление чиновников, бюрократии». «Неисполнение на местах принятых законов, указов» - именно это мешает экономическому подъему, полагают 409 человек, или 27,5% опрошенных. «Сами люди, они разучились работать» - так считают 349 человек, или 23,5%; «Отсутствие продуманной программы проведения реформ» - 340 человек, или 22,9% респондентов; «Хозяйственная некомпетентность нынешнего правительства» - 280 человек, или 18,8%; «Незаинтересованность многих людей в переходе к рынку, они не видят в нем ничего хорошего для себя» - 182 человека, или 12,2% опрошенных; «Недостаток инициативных, предпримчивых людей» - 234 респондента, или 15,7% опрошенных; «Не вижу особых препятствий» - так ответили 148 человек, или 10,0% опрошенных.

Другие причины, мешающие экономическому подъему в Беларуси, назвали 42 человека, или 2,8%, затруднились ответить на вопрос 171 человек, или 11,5%.

Рыгор БУЯН

«Под нож» могут попасть 20-30 тысяч чиновников

Как известно, премьер-министр Беларуси Сергей Сидорский внес президенту А.Лукашенко предложение о сокращении государственных расходов на 5 триллионов белорусских рублей в качестве превентивной меры противодействия приближающемуся к Беларуси внешнего финансово-экономического кризиса.

Но никто из представителей высшей власти пока не сказал, какие статьи принятого подписанныго президентом бюджета будут кардинально пересмотрены.

Наш источник в Министер-

стве экономики сказал, что «под нож», в первую очередь, могут попасть чиновники мелкого и среднего уровня.

— Сокращения планируется в этом плане сделать очень серьезные - порядка 20-30 тысяч человек, — говорит чиновник. — Численность работающих на предприятиях «сверху» пока пересматривать не планируется по той простой причине, что это может вызвать серьезную социальную напряженность в обществе. Впрочем, самим руководителям предприятий «по обстоятельствам» можно будет провести некую корреля-

цию работающих. Само собой разумеется, многие помпезные проекты типа строительства «Минск-арен» предлагаются заморозить на неопределенный срок. Вообще, именно в возведении новых объектов промышленного и социального назначения планируются наиболее значительные урезания бюджетного финансирования. По большому счету, от этого страна не много потеряет.

«Белорусский партизан»

www.belaruspartisan.org/ –
інтэрнэт-сайт «Белорусский партизан»